

du, ob poslovnih besedah tukajšnjega g. župnika in občinskega tajnika Vojska smo ga položili k večnemu počitku z željo, da hočemo vsi po njegovih stopinjah, po geslu: Sveta vera bodi nam luč, beseda slovenska pa ključ do prave narodove omike!

Gomilsko-Trnava. Po dolgem trpljenju nas je zapustil g. Vinko Drčar, dolgoletni zvesti naročnik »Slov. gospodarja« in odločen krščanski mož, kakršnih ni veliko v naši vasi. Toda kljub temu, da je bil odločno katoliškega mišljenja in ni svojega prepričanja nikoli skrival, so ga spoštovali in cenili tudi nasprotniki, kakor je pričal njegov veličastni pogreb. Bil je med ustanovitelji naše šole, podpornik cerkve in društev ter boater neštetim otrokom. Naj uživa sedaj plačilo za svoja dobra dela!

Male dole pri Vojniku. »Blagor jim, ki v Gospodu umrjejo!« Tako nam pripoveduje v spomin besede Skrivnostnega razodetja, ko je izročil svojo dušo Stvarniku naš nepozabni štefan Vrbič, p. d. Selotnik, posestnik v Malih dolih. Pokojni se je rodil 24. decembra 1879 kot sin katoliških staršev, po katerih je podedoval izredno marljivost in usmiljeno srce do siromakov, katerim je vsikdar rad pomagal. Prenesel je vse strahote svetovne vojne, zato se je vrnil domov zelo slabega zdravja. Tudi potem je stalno bolehal, dokler ni po večtedenskem neizmernem trpljenju podlegel. Kot zelo priden gospodar se je zavedal, kako velika je vrednost časa, ki nam ga Bog daje za dosego naših namenov. Pristaš katoliške stranke je volil vedno le stranko dr. Korošca, kakor bi moral storiti vsak značajan mož in fant, ki mu je za srečo naroda, ako ima poštene zastopnike. — Tako prerano se je ločila Tvoja duša, dragi štefan, ter šla na večne poljane, kjer ni več zemeljskega trpljenja. Mi vsi smo še ostali v »solzni dolini« ter upamo, da se enkrat snidemo v nebeških višavah, ko bomo tudi mi vzeli slovo od sveta. Spominjali se Te bomo v molitvi za usmiljenje Gospodovo! Vsemogočni Bog življenja in smrti daj pokoj Tvoji duši!

Mozirje. Umrila je v Lokah pri Mozirju 9. novembra gospa Marija Vajd, v starosti 63 let. Veliko je trpela v življenju z boleznijo, njena duhovna moč in tolažba je bila molitev. Rajna je bila 12 let cerkvena pevka. Njena hiša je dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja«. Zapustila je užaloščenega soproga. Naj počiva v miru — žalujčim sorodnikom naše sožalje!

Plištanj. (Smrt vzorne katoliške žene in matere.) Pokopali smo 8. novembra Lupšetovo mamo iz Lesičnega. Zaslužila je, da ji postavimo spominček v »Slov. gospodarja«. Po lepo preživelih dekliških letih se je omožila 22 let stara. Bila je zgledna žena in ljubezniva pomočnica svojemu možu. Ona skrbna gospodinja, mož pa priden mizar, tako sta začela na malem posestvu. Njun srečen zakon je Bog blagoslovil z osmero otroci, ki še vsi živijo. In tu je dobra mati pokazala svoje lepe lastnosti. Ni se bala trpljenja, ne truda, ne skrbi, ampak veselila se je vsakega otroka. Kako lep zgled mehkužnim modernim ženskam, ki se bojijo otrok, da same lahko živijo v razkošju. In kot pravi katoliški materi rajni ni bilo zadosti, da je otrokom dala telesno življenje, ampak je vse že od malega učila živeti v strahu božjem. Učila jih je z lepim zgledom, z besedo, in molila je veliko, da je Bog blagoslovil njeno delo. Potem so se otroci začeli učiti in pripravljati za življenje. Zato so morali od doma. In zdaj je skrbna mati še podvojila svoje molitve doma in ko je le mogla v cerkev je tudi prejela sv. obhajilo, da je pri božjem Srcu dobila novih moči za sebe in blagoslova za svoje otroke. Kako tako krščansko mater vse spoštuje, je pokazal veličasten pogreb. In le take pobožne matere otroci ne pozabijo. To smo videli pri Lupšetovih:

Pri osehah, ki jim ni mogoče veliko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena cela čaša.

FRANZ - JOSEFOVE

vođe zjutraj na tešče in zvečer, predno ležete spat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

od blizu in daleč so vsi prišli na pogreb in se niso dali potolažiti ob izgubi take matere. Take ljubezni je deležna samo dobra krščanska mati, tako smo rekli vsi. Naj bo rajna v obilni meri deležna bogatega plačila, ki ga je Bog pripravil dobrim materam.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 6. novembra je v Bezgovninah po dolgem trpljenju zatisnil svoje

Mežiška dolina. Zakaj stojte pri nas spomeniki? Že junija meseca letos so slovenski otroci, ki so bili na Peci na izletu, poškodovali soho kralja Matjaža. Soha je namreč bila postavljena pred leti tik Uletove kočice na Peci. Dotični otroci so kralju Matjažu izruvali 42 žebjičkov, ki so bili zabiti okoli krone, ki so jih pri odkritju sohe zabili razni posestniki v spomin. Pustili so le dva žebjička, med njimi tudi Sokola v Mežici. Pokvarili so tudi nos. S tem svojim »delom« so napravili škode za 2000 din. — Isto žalostno sliko kot kralj Matjaž na Peci kaže sedaj Malgajev spomenik, ki stoji ob državni cesti Guštanj—Dravograd. Na Malgajevem spomeniku je poleg njegovih podatkov tudi pesem, ki naj vse Slovence vzpodbuja, da mislimo na naše brate onkraj Karavank. Pa se je znašel nekdo, ki si je iz dolgočassja ali pa iz nevoščljivosti privoščil popravke na spomeniku. Z nekim trdim predmetom je odrgnil precej črk, tako da sedaj kaže vsa pesem precej smešen tekst. So pri nas ljudje, ki niti ne vedo, kaj ta spomenik pomeni. Ko sem si zadnjič to oskrumbo ogledal, sem vprašal nekega fantiča, ali ve, zakaj stoji ta spomenik, pa mi je odgovoril, »da se je tukaj eden ustrelil«. Mnenja smo, da bi bilo koristno, če bi otroke malo poučili o bojih, ki so se vršili okrog Guštanj, ter o koroškem kraljeviču Marku — Francu Malgaju!

Prevalje. Zanimiva igra narave. Na Lešah pri Prevaljah je na vrtu g. Franca Levko pognala jablana par lepih cvetov. Za pozno jesen, zlasti ko je že padel sneg, je ta igra narave vsekakor zanimiv pojav.

Maribor. (Dva mlada doktorja v Zebotovi hiši.) V hiši mariborskega podžupana g. Zebota so letos dobili dva mlada doktorja. Dne 1. maja je bil na ljubljanskem vseučilišču proglašen za doktorja prava drugorojenec sin Ciril. Dne 12. novembra pa je na ljubljanskem vseučilišču slovensko promoviral za doktorja-jurista najstarejši sin Franček. Ob tej priliki so se v Zebotovi hiši zbrali prijatelji te hiše in so roditeljem kakor tudi mladima doktorjema izrazili svoje častitke župan g. dr. Juvan, župnik g. p. Valerijan, ravnatelj g. Hrastelj, ravnatelj g. prof. Richter in več drugih odličnih predstavnikov javnega življenja v Mariboru. — Tudi »Slov. gospodar« se pridružuje izrečenim častitkam!

Slleme nad Mariborom. (Izvanredna lovska sreča.) Pretekli ponedeljek je ustrelil v Sllemenu nad Mariborom veleposestnik g. Maks Pipuš v svo-

oči k večnemu počitku posestnik Zupanc Anton, p. d. Navrelc. Bil je mož-poštenjak, kakor jih današnji svet ima vedno manj tudi med priprostim ljudstvom. Tih in skromen v vsem svojem življenju, pa odločen povsod, kjer je šlo za poštenost in pravico, si je pridobil nehoti naklonjenost in spoštovanje vseh sosedov in znancev. Živel je v srečnem zakonu, v katerem se mu je rodilo 13 otrok. Zadnja leta so ga obiskovale težave in nadloge, strela mu je uničila kozolec, ki je nov stal velikanski strud in stroške; končno se je oglasila bolezen, ki ga je več let mučila, nazadnje pa mu povzročila hude bolečine; a pokazal se je pravega krščanskega moža: nikomur ni nikoli tožil svojih težav. Zato pa so mu tudi na njegovi zadnji zemeljski poti mnogoštevilni znanci in prijatelji ter sosedi skazali dostojno čast, domači g. župnik pa mu je ob grobu spregovoril zaslužen slovo. Počivaj v miru, dobri oče in vrli gospodar, in prosí pri Bogu za svoje domače in prijatelje!

jem lovišču kapitalnega starega in izvanrednega srnjaka. Lovski prijatelji in znanci g. Pipuša, kateri so srnjaka občudovali, trdijo, da je bil star že najmanj 18 do 20 let, kar so spoznali po njegovem zobovju in rogovih. Imel je namreč 23 cm dolgo in izredno močno rogovje in je tehtal 36 kg. Ta izredni srnjak se je priklatil najbrž iz sosednjih lovišč, ker so ga tudi že sosedi pridno zasledovali, žal, brez uspeha. Imel je tudi levo sprednjo nogo 6 cm krajšo od desne in v kolenu negibno, kar da sklepati, da je bil pred leti nastreljen ali ranjen. — Srečnemu lovcu: Lovski blagor!

Apače. Poročali smo o tem, da je avto, ki je vozil živino v Maribor, zadel v neki kmečki voz s kravjo vprego. Informirali smo se ter doznali, da to ni bil avto g. Korošca, marveč nekega drugega posestnika. V toliko svojo vest popravljamo.

Razkrižje. Kakor je že javnosti znano, smo imeli do lanskega leta v zavodu sv. Ivana Nep. gg. salezijance, ki so nas pa zaradi stvarnih razlogov zapustili, in to lani ob koncu cerkvenega leta. Bivali so med nami polnih osem let. Za časa njihovega bivanja med nami je tukaj prevladovalo splošno zadovoljstvo ter mir med verniki, kajti slovenska beseda je vsakemu človeku pri nas draga, domača ter materinska. Jasen dokaz za to je ta, da se tedaj ni nikdo prepiral pri nas radi slovenstva in hrvatstva, čeprav smo tedaj pripadali duhovni oblasti v Zagrebu, civilni pa v Čakovcu. Duhovni oblasti smo še sicer priklopljeni v Zagreb, civilni pa ne več v Čakovec, ampak v Ljutomer, oziroma dravski banovini. Ob odhodu gg. salezijancev iz Razkrižja je še slednjič zadnji ravnatelj zavoda sv. Ivana č. g. Vogrín — sedaj ravnatelj dijaškega doma »Martinišče« v Murski Soboti — zaprosil prevzvišeni duhovni stol v Zagrebu, naj dočeli župnijo Razkrižju, da ne bo naprej ekspozitura, da potem gg. salezijanci ostanejo dalje na Razkrižju. Žal, prošnja g. Vogrína ni bila uslišana in tako smo izgubili iz svoje sredine izvrstne delavce na polju duševnega življenja ter z njimi tudi blagoslovljeni mir, ki je bival tukaj in ki more biti samo med Slovenci. Po odhodu gg. salezijancev so zaprosili za Razkrižje gg. lazaristi iz Domžal ter tudi oo. minoriti iz Zagreba. Končno so med nami zašumele vesti, da je prevz. g. dr. Stepinac podelil Razkrižje oo. frančiškonom iz zagrebške provincije ter da dobi Razkrižje samostojno župnijo. Tedaj se je javilo zadovoljstvo radi samostojne župnije. Našel se je pa nekdo, ki je v to zadovoljstvo vrgel besede: Sedaj pa boste morali pri sv. daritvah v cerkvi in izven nje vršiti vse v hrvatskem, ne v slovenskem jeziku, kakor do sedaj. Te besede so bile udarec, ki ga mi ne prenesemo kar tako, zato smo se takoj zavedali,

da je treba slovensko materinsko besedo odločno braniti ter smo zbrali podpise, ki so jih dali poglavarji družin in katerih imamo nad 200. Ker to ni stvar oo. frančiškanov, ki so nam poslani sem, smo zgoraj omenjene podpise postavili pod kratko in jedrnatno prošnjo, da se naj služba božja vrši v slovenskem jeziku, ter jih poslali naravnost na rimsko-katoliški duhovni stol v Zagreb, odkoder pričakujemo povoljne rešitve te prošnje. Da pa se izognemo nemirov, ki so nastali radi tega tukaj, prosimo prevz. duhovni stol v Zagrebu, naj se stvari pospešijo, kajti nedelje morajo biti posvečene besedi ter časti božji, ne pa temu, da bi se verniki dočebra razburili; krivce takih dejanj bo tudi enkrat polagal račun pred Vsevišjim.

Kapele pri Brezicah. Naša župnija je doživela sveti in zlati čas misijona. Sv. misijon je trajal od 24. oktobra do 3. novembra. Vodila sta ga oč. gg. Viktor Kopatin in Rudolf Pate iz Družbe Jezusove v Ljubljani. Kapeličani smo znali porabiti ta sveti čas. Udeleževali smo se pridno ognjevitih govorov, ki so marsikoga ganili. Prejemali smo tudi v lepem številu sv. zakramente: med sv. misijonom je bilo 1430 sv. obhajil. Kako lepo število za našo župnijo! Imeli smo tudi nočno procesijo z Najsvetejšim, spremljajoč ga z lučkami, petjem in molitvijo. To je bil lep prizor na toliko množico ljudstva. Ob sklepu so nam blagoslovili v cerkvi lep misijonski križ. Marsikomu je bilo hudo, ko sta se poslavljala dobra gospoda od nas. Ostanje pa naj med nami lepi nauki, ki sta nam jih govorila posebno v stanovskih govorih; ti naj nas spremljajo skozi naše življenje.

Velika Nedelja. K dogodku od srede, 3. novembra, smo prejeli obvestilo, da je pri g. Hrziču čakalo omenjenega dne nekaj pristašev JNS iz sosedne župnije na pogreb. Niso se jedla ne piščanjna bedra ne zimska solata. Razgovora o volitvah ni bilo.

Luče. Od 24. do 31. oktobra se je vršil tu sveti misijon. Vodila sta ga preč. g. p. Gracijan dr. Heric, provincijal, in preč. g. p. Odilo Hajnšek iz Ljubljane. Čas in vreme je bilo jako ugodno, udeležba krasna, govori sijajni, ognjeviti. Veličasten je bil sklep sv. misijona na praznik Kristusa Kralja zvečer s procesijo sv. Rešnjega Telesa, ob svitu gorečih bakelj in ob mogočnem popevanju ganljivih pesmi ter ob milem potrkavanju zvonov. Ko se je procesija vrnila v krasno razsvetljeno cerkev, ki je lani dobila električno napeljavno, je imel p. Odilo krasen zaključni govor, nakar je sledila slovesna posvečitev vse fare Kristusu Kralju, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim in papežev blagoslov. Župnija šteje 1600 duš; v teku sv. misijona je bilo 2600 sv. obhajil. Daj Bog, da bi vsi farani ostali vedno zvesti Kristusu Kralju, njegovim resnicam in zapovedim!

Luče. V zvezi s sv. misijonom je bilo na praznik Vseh svetnikov po poznem sv. opravilu slovesno blagoslovljeno razširjeno farno pokopališče z novo mrtvašnico. Blagoslovil ga je preč. g. p. Gracijan dr. Heric, provincijal frančiškanov, ob asistenci p. Odila Hajnšeka ter domačega gg. župnika in kaplana. Navzoča je bila vsa fara. — Nad 30 let je tekla prošnja za gradbeno dovoljenje. Bilo je mnogo skrbi, pisarij, potov, deputacij, komisij. Ko je lani novembra poslala banovina toli zaproseno gradbeno dovoljenje za pokopališče, letos junija pa za novo mrtvašnico, se je takoj pričelo z delom. Zidarska dela je prevzel g. Martin Golob iz Ljubnega. Farani pa so pridno prispevali v denarju in s kulukom, tako, da je bilo vse delo dovršeno že pred praznikom Vseh svetnikov. S tem je izpolnjena dolgoletna prošnja in srčna želja vse fare. Zato je bila odposlana ob slovesni blagoslovlitvi g. banu zahvalna in udanostna brzojavka v imenu župnije in občine Luče. V imenu cerkveno-konkurenčnega

odbora je vse delo nadziral in pridno pomagal graditi novi Dom mrtvih član občinske uprave g. Matija Robnik, p. d. Peterc, tesar in razumen delavec, ki pa je vsled telesne poškodbe pri nekem delu v Logarski dolini že umrl, in bil 7. novembra prvi pokopan na novem pokopališču. Naj počiva v miru!

Tudi Tebe lahko zadene podobna nesreča

»Naša moč št. 11 prinaša pod naslovom: »Tudi Tebe lahko še danes ali jutri doleti podobna nesreča« tri slike. Na prvi je žena v naročju z dvojčki, na drugi pogorela domačija, na tretji pa mož z berglami pod pazduho. V zvezi s slikami objavlja tale članič:

Aberšek Zdravko iz St. Vidu nad Valdekom se je z ženo trudil za družino. Prišla je nesreča. Mož si je zlomil nogo sredi najhujšega dela, mral je v bolnišnico. S skrbo in ljubeznijo je mislil na ženo, kateri so se iztekale ure. Vesel je bil poročila, da je žena konec julija povila dvojčke. V tem veselju je pozabil na bolečine v svoji nogi. Veselje pa ni bilo dolgo. Skoraj ohromel je dobil od doma nadvse žalostno vest, da mu je pogorela domačija... Od ponosnega doma na hribih ni ostalo ničesar. Poleg zaupanja v Boga in dobre ljudi so mu ostale police od zavarovalnic. Z njihovo pomočjo upa, da mu bo mogoče v doglednem času obnoviti dom.

Dokler smo na svetu, smo vedno v nevarnosti. V nevarnosti je naše življenje, naše zdravje, naše imetje. Imamo pa sredstvo, ki nam je v takih primerih v veliko pomoč. To je »Vzajemna zavarovalnica« in njen posmrtninski oddelk »Karitas« v Ljubljani. »Vzajemna zavarovalnica« nas zavaruje za vse primere nesreč in nezgod ter na doživetje, »Karitas« pa zavaruje doto, starostno preskrbo ter posmrtnino. Mnogi tisoči so že bili deležni pomoči »Vzajemne zavarovalnice« in »Karitas«. Zavarujte tudi vi vašo domačijo in vaše življenje. Ne prezrite zlasti ugodnosti, ki jih uživajo zavarovanci pri »Karitas«! Pri njej se lahko zavarujete za primer smrti že za mesečnih 5 din plačila. Toliko — in še več — boste gotovo zmogli. Za letnih 60 din boste sebi in svojim domačim naredili veliko uslugo. Ne odlašajte, marveč se takoj zavarujte! Jesenski čas je zlasti ugoden, ker za razne kmetske pridelke pride nekaj denarja k hiši. Obrnite se na župnijskega zastopnika »Karitas« ali na vodstvo »Karitas« v Mariboru, Orožnova ulica 8.

Peter Rešetar rešetari.

Ljudsko štetje strank. Ker imamo vedno več strank, predlagam, da se izvrši ljudsko štetje v vsaki stranki, da vidimo, koliko ima katera stranka voditeljev in koliko članov. Prepričan sem, da bomo ugotovili, da imamo »velike« stranke kakor je JNS, Ljotič in narodna stranka, da je več voditeljev kakor pa članov.

Vrhovi se lomijo! V JNS, ki žalibog prebiva v Sloveniji, se lomijo vrhovi. Pa ne zaradi načel, pač pa zaradi žaljev! Njihovo glasilo »Jutro« je namreč — zasebna last teh voditeljev JNS. In sedaj se dajejo med seboj, kdo bo imel večino, kdo bo smel ta žakelj odvezovati in vanj segati! Če so v prejšnji dobi »Jutro« podpirali zaradi stranke, so seveda sebe podpirali. Na to sedaj vsi pozabijo! Kadar se bo veja odlomila, bo itak počilo, da bom lahko povedal, kdo je doll padel.

Bivši. Nekateri so izdali neko pismo kot bivši. Jaz se res ne morem navduševati za bivše! Ljubše bi mi bili bodoči, pa seveda ti to niso in tako gremo vsak svoje pot.

Univerza — kulturno ognjišče, tako navažno pravimo. Čudim se, zakaj neki potem morajo večkrat to ognjišče hladiti, posebno v Zagrebu. Ždi se mi, da je preveč dima, treba ga bo odpejlati v dimnik! Potem bo ognjišče samo lepo grelo in ne bo takih neročnosti. Zagrebška univerza je dobila v zahvalo 24 milijonov posojila za nove stavbe. Naj ne pozabijo na dimnike, da ne bo treba okrog univerze cevi nastavljati!

Pomazani plakati so v št. Lenartu vabili na otvoritev nove katoliške dvorane. Celo sam g. dr. Gorišek se je jezil nad takim vedenjem svojih ljudi in trdil, da so njihovi plakati še 14 dni mir-

Kronično zagatenje in njegove slabe posledice, posebno motnje v prebavi, se lahko odpravijo z davno preskušanim domačim sredstvom za čiščenje, z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želočcu in črevesju, a pijejo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

no nedotaknjeni viseli, te pa so njegovi ljudje, ki jih mora imenovati..., pomazali. Zaradi izrečene psovke bodo sedaj ti Gorišekovi ljudje tožili dr. Goriška zaradi razžaljenja časti. Dr. Gorišek pa bo nastopil dokaz resnice, da ni mogel žaliti časti, ker je nimajo. Zanimiva bo ta pravda. Morda se bo pa končala kar v pisarni dr. Goriška.

Tečaj. Lovro Petovar, ki je sedaj itak brezposelen, je odkupil za 400 din pravico, da sme imei tečaje, kako se vodijo občinske računске knjige.

Velesajem načel bo otvorilo »Jutro« za vse svoje pristaše, ker vidi, da bo lahko kmalu vsak svoj šotor naredil in prodajal. Je namreč pri njih sedaj vse na prodaj. Cena nizka, vrednosti nobene.

Vojne bo konec! Na španskem bo kmalu vojne konec, ker so Angleži dobili vse franko, kar so hoteli.

Pogoj za konec vojne na Kitajskem. Japonci so stavili pogoj za konec vojne: Kitajci naj bodo lastniki Kitajske na papirju, Japonci pa v resnici.

V Rusiji je Stalinu postalo dolgčas, pa je ta teden zopet šel na lov in postrelil nekaj svojih najvišjih — tovarišev. Kdaj bo šel tam narod na lov?

Nov svetovni koledar dobimo. Društvo narodov ima dovolj časa, ker je po vsem svetu ljubi mir, da sestavlja nov koledar za ves svet, ki bo določil štiri dobe po tri mesece na leto. Ko bo koledar končan, bodo vzeli v roke nove sanjske bukve.

CIRILOVA KNJIGARNA V MARIBORU

priporoča gg. duhovnikom naslednje knjige:

Baur Benedikt: *Werde Licht! Liturgische Betrachtungen an den Sonn- und Wochentagen des Kirchenjahres.* I. Band: *Weinachtskreis*, vez. 41 din; II. Band: *Osterfestkreis*, vez. 53 din; III. Band: *Osterfestkreis. Die Nachpfingstenzeit*, vez. 67.25 din.

Die Predigt heute, kart. 22 din.

Scheider Oda: *Geheimnis der Freude*, vez. 45 din.

Mäder: *Zurück zur Messe*, kart. 36 din.

Esser: *Elne neue Viertelstunde, Kurzpredigten.*

I. Band: *Von Advent bis Christihimmelfahrt*, kart. 20 din; II. Band: *Von Christihimmelfahrt bis Advent*, kart. 20 din; III. Band: *Kurzpredigten für die Festtage des Kirchenjahres*, kart. 20 din.

Fattinger: *Der Katechet erzählt*, III. Band, vez. 120 din.

Hynek: *Der Martertod Christi im Lichte der modernen medizinischen Wissenschaft.* Entdeckung des wahren Porträts Christi, 36 din.

Engel: *Im Umbruch der Zeit, Kurzpredigten für die Sonn- und Feiertage des Kirchenjahres*, vez. 78 din.

Donders: *Christus Botschaft, Predigtentwürfe durch das heilige Jahr der Kirche*, kart. 70 din.

Foerster: *Ewiges Licht und menschliche Finsternis*, vez. 65 din.

Will: *Handbuch der katholischen Aktion*, broš. 36 din.